

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 16

Balandžio (April) 18, 1925 M.

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Motinos Idealas.

Dievas parinko Savo Sunui motiną nekaltą ir nuo nuodėmės liuosą. Marijos gyvenimas buvo daugiau panašus į angelo negu žmogaus. Nors Marija turėjo žmogišką prigimtį kaip kiekvienas žmogus, bet ji turėjo daug daugiau negu žmogui dabartiniame stovy priguli. Po Adomo nupuolimo žmogus neteko daug gražių ypatybių. Bet Marija, budama liuosa nuo pradinės nuodėmės, neprarado to brangaus turto, tos grožės, kuri dabina žmogaus nekaltbę. Jeigu klaustume, del ko Marija

tapo apdovanota tokiomis privilegijomis, galima tik vienaip atsakyti: del to kad jiji buvo skirta Kristui už motiną.

Kristus mirdamas ant Kryžiaus pelnė žmonijai gausių, neišsiamiamų malonių. Jos žmogui ateina per kunigo rankas. Kunigas stovi prie to neišsiamiamo šaltinio ir žmonėms dalina amžinosios gyvybės vandenį. Iš tikro, kunigo priedermė labai nepaprasta. Ir kas gali tinkamai nupiešti Kristaus pasiuntinį. Pirma jam vieta yra skiriama

žmonių tarpe. Kunigas gyvena pasauly, ale jis ne šio pasaulio žmogus, bet Dievui pašvęstas asmuo.

Taip kaip Kristus pasirinko sau už motiną nekaltą panelę, taip ir ko ne kiekvienam kunigui tenka dievobaiminga, dora, Dievą karštai mylinti motina! Jeigu kunigai yra dievobaimingi, dori, Dievą karštai mylintį, — nemaža garbė yra jų motinoms, nes kokie tėvai tokie ir vaikai.

Ir kaip geras kunigas stato sau idealu Kristų ir Jojo augštas dorybes, taip gera motina stato sau idealu Mariją ir josios gražų gyvenimą. Bet Marijos pirmutinė užduotis buvo ta, kad jiji Dievo Siųstajam, Musų Išganytojui, prirengtų buveinę. Tad ir kiekviena motina turėtų laikyti sau už didžiausią garbę prirengti buveinę Kristaus pasiuntiniui — kunigui. Marijos vardas šian die skamba danguje ir ant žemės del to, kad jiji tapo Kristaus motina. Taip ir kunigo motinos vardas žymią vietą užima sielų išganymo darbe. Tad ir jos vardas pasiliks minimas amžinai.

Kas galėtų buti motinai kilnesnio negu sekti Marijos pavyzdį! Tiesa, ne kiekviena motina tokia laiminga, kad taptų kunigo motina, bet kiekviena motina gali to trokšti, siekti, prašyti. Juk pasakyta: "Prašykite, ir bus jums duota; ieškokite ir rasite; belskite ir bus jums atidaryta. Nes kiekvienas, kurs prašo, gauna, ir kurs ieško, randa ir beldžiamčiam bus atidaryta." Mat VII, 7-8. Dievas dažniausia išklauso maldų, kurios paeina iš gilumos širdies. Marijos pavyzdį sekama motina randa

tiesiausį kelią į Dievo gailėstingumą ir duosnumą.

Iš tikro, yra verta ko prašyti! Žinome dangaus rėdą, kad visi ne vienaip žibėsime toje naujoje Jeruzalėje, "nes žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi skaidumu; kitoks saulės skaidumas, kitoks mėnulio skaidumas, kitoks žvaigždžių skaidumas." Kor. XV 41. Patyrę esame, dienos metu, kada saulė pasirodo, mėnulis ir žvaigždės užgęsta, vienok nakties metu, mėnulis tarp žvaigždžių yra gana žymus ir daug daugiau mums šviečia negu milijonai žvaigždžių-žvaigždelių. Panašiai gal buti su mumis Danguje. Kristaus sužiedotinės spindės septynių saulių skaidumu, bet tarp milijonų žvaigždžių žvaigždelių-motinių atsižymės mėnulis, — kunigo motina.

Kristus atėjęs į šį pasaulį ne tik mus atpirko, bet taippat paliko ir idealą, kurį sekant žmogus pelnyja dangų, ir užsitarnauja toje naujoje Jeruzalėje žymesnią vietą. Žmogaus prigimtis linksta prie visa to, kas daro jį laimingu. Bet visokia žemiška laimė tai tik šešėlis tos laimės, kurią Dievas priengė tiems, kurie Jį myli.

Jeigu pasauly žydėtų visur krikščioniška meilė tada gal nereikėtų motinoms priminti jų idealą, bet toli gražu, — krikščioniška meilė gyvena bene kas trečiame namely. Iš kone 1800 milijonų tik 600 milijonų žmonių skaitosi krikščionimis. Pasaulis verkte prašo krikščioniškos meilės, prašo kunigų, kad jie savo pasišvertimu atneštų Kristaus Evangeliją į tolimus kraštus kur

saulės spinduliai (Kristaus mokslas) dar iki šiol nedasiekė.

Bet Dievas siunčia savo pasiuntinius, kunigus, per motinos rankas. Tiesa, kunigas augštesnius mokslus įgyja seminarijoje, bet pradžią viso to auklėjimo kunigas apturi nuo savo motinos. Jeigu motina apleidžia kūdikio jaunas dienas, tai jaunasis sunus kaip apleista gėlė nudžius, nes truksta tinkamos priežiūros ir paramos. Motina tik sekdamą Marijos pavyzdį gali savo kūdikį prie to augšto, kilnaus luomo tinkamai prirengti, jei Dievas jį šaukia.

Žinome kokiais stipriais meilės ry-

šiais motina ir kūdikis yra surišti. Bet nerasime niekur tokio kilnaus, taip pavydėtino meilės ryšio kaip tas kurs jungė Jėzų ir Mariją. Tat Dievas paliko idealą, kuriam turėtų kiekviena motina savo širdy palikti vietas.

Tad negana to, kad motina savo kūdikį nuo kunigystės luomo neatitrauktų, kada jie prie to linksta, bet reikia, kad motina, sekdamą Marijos pavyzdį, rūpintųsi visaip kaip galima bent vieną savo vaikelį, jei Dievas jį šauktų į Jo tarnybą, prirengti tinkamai.

J. R. M.

Pamokslai.

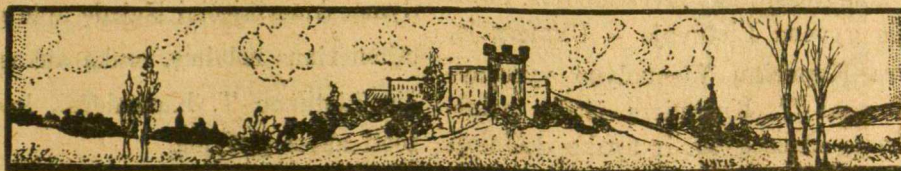
“Kas yra iš Dievo, žodžio Dievo klauso.”
(Ev. par. Šv. Jono 8-47).

Kaikurie nenori pamokslų klausyti. Arba jei kas namuose pradeda skaityti Dvasišką knygą, anie nekęsdami tokio skaitymo, skubinasi prasišalinti. Ir klaidingame savo nusimanyime mintyja, kalba, kad žmogus nežino tai ir blogai darydamas, nepildas nuodėmių. Bet štai ką jiems Jėzus Kristus Evangelijoje sako: “Delto jus neklausotę, jog iš Dievo nėsate.” Kas iš pamokslų ir Šv. Rašto ieško šviesos protui savo, tas budamas skaitliuje šviesybės sunų, gyvens Dan-

giškoje laimėje, priešingai to negaus tas, kuris nenori klausyti Dievo žodžių ir niekina V. Kristaus mokslą. Iš tikro, baisaus teismo dienoje lengviau bus pagoniui, kuris neturėjo progos išgirsti Dievišką mokslą, ne kaip tokiems katalikams, kurie tyčiomis neklauso.

“Eik tuomi keliu, kuris veda į Dangų
Tenai atrasi sau turtą brangų
Jei čia tikrybėj vargus kentėsi,
Už tad gerybes Dangaus laimėsi.”

Titnagas.

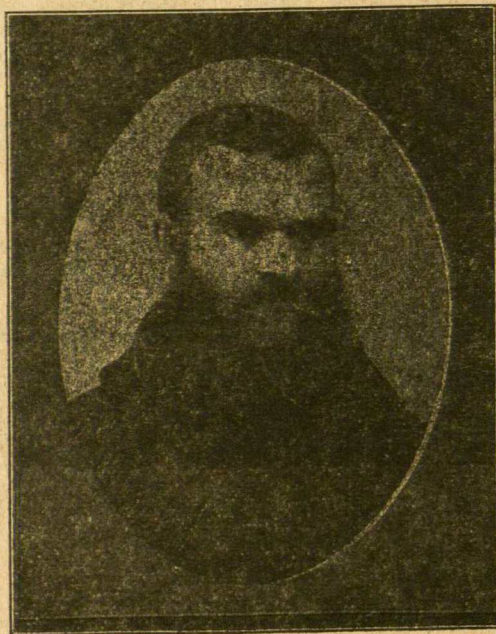

ATSIŠAUKIMAS.

Paskutiniais metais darbavausi Lietuvoje kaip misijonorius. Kur tik kvietė, ten bėgau, kalbėjau, neatsižvelgdamas į savo sveikatą ir ateitį. Apšankiau Lietuvoje 70 parapijų. Dabar laikinai negaliu dirbuotis, nes atsitiko nelaimė su manim. Šiomet Trijų Karalių dienoje staiga truko akies gysla, išsiliejo kraujas ir apjako mano dešinioji akis. Kreipiausi į geriausius gydytojus, nuvykau Kaunan į li-

goninę, kur išbuvau daugiau kaip mėnesį. Akis truputį prašvito, bet gydymas ilgai trunka, ir aš, nestengdamas apmokėti ligoninės, turėjau ją apleisti. Kreipiuosi į Jus Gerb. (Klebonai, kur turėjau misijas, ir į kitus geros valios žmones, paalbėkit mane, kad galėčiau išsigydyti. Aš noriu regėti ir toliau dirbuotis.

T. Kazimieras Kapucinas
Ukmergė, vasario 20 d. 1925 m.

T. Kazimieras Kapucinas, garsus misijonierius, ilgą laiką Amerikos lietuvių katalikų kolonijose laikydavęs misijas. Šiandien jis gyvena Lietuvoje -- Ukmergėje, kur yra Kapucinų Vienuolyno vyresnysis. Nesenai T. Kazimierą ištiko nelaimė. Truko akies gysla ir apjako dešinioji

akis. Misijonierius gydėsi, bet dėl lėšų trukumo buvo priverstas sustabdyti gydymą. Amerikiečiai išgirdę apie gerb. Misijonieriaus nelaimę, renka aukas ir siunčia Lietuvon T. Kazimierui, kad galėtų tęsti akies gydymą.

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a

JON. 20, 19-31.

ANUO metu, tą pačią pirmą savaitės dieną vakare, durims, kame buvo susirinkę mokytiniai, esant uždarytom, dėl žydų baimės, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybė jums. Tai pasakes, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamatę Viešpatį, džiugėsi. Jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakes, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmes atleisite, tos. Vieno iš dvylikos, Tomo, kurs vadinasi Dvytam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytas, nebuvo draug su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Todėl kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatsiu jo rankose vynių perdurimų, neįdėsiu savo piršto į vynių vietą ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas draug su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė teesie jums. Po to jis tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebuk netikėlis bet tikintis. Tomas atsakė ir jam tarė: Mano Viešpats ir mano Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi mane matei, Tomai, tu itikėjai; palaiminti, kurie nemato ir tikėjo. Jėzus padarė savo mokytinių akyvaizdoje dar daug kitų stebuklų, kurie neparašyti šitoje knygoje. Taigi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sunus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardu amžinąjį gyvenimą.

L e k c i j a

I JON. 5, 4-10.

MYLIMIAUSIEJI, visa, kas yra gimę iš Dievo, nugali pasaulį: musų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugali pasaulį, jei ne tas, kurs tiki, kad Jėzus yra Dievo Sunus? Tasai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus, ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia yra, kuri liudija, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liudija danguje: Tėvas, žodis ir šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemėje: Dvasia, vanduo ir kraują; ir tie trys yra viena. Jei mes priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis, nes tai yra Dievo liudijimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liudijęs apie savo Sunu. Kas tiki į Dievo Sunu, turi savyje Dievo liudijimą.

Senis Baltrus.

Skaisčiai pavasario saulutei sužibus dangaus aukštumoje, pradėjo tirpti upių, ežerų ledai, nudilo nuo laukų sniegas. Vos prieš savaitę laiko minkštučiuko balto ir drobė sniego pridengti laukai, rodos, didžiausią ežero, ar jų sustingusios bangos vingiavo kiek

akis mato, ei, ten tolyn, tolyn iki pat didelio miško, o šandie jau to viso balto žiemos patalo nėra, — gamta pabudo ir ima ruoštis prie naujo gyvenimo.

Pavasaris eina! O su juo kartu ir laukų darbai.

Kumpēnų šeimynėlė nejuokais susirupino, kur ir ką sodys. O du jauni Jono Kumpėno sunys stačiai negalėjo pavasariu atsigerėti. Jiems rupėjo ne laukų darbai, o artimas miškas. Miške pavasaryj galybė paukščių lizdus suka, kiaušinėlius deda, paukščiukus peri.

Kiek jau kartų juos tėvelis pereitą pavasarį baudė, kiek motina jiedviem kalbėjo nekankyti paukštelių, bet vaikakai neklausydavo, — pasprudę iš tėvėlių akių ir kuria į girią.

Ir šiantie Jonukas su Juozuku pasislėpę grinčios kampe naujus planus ruošia.

Jau ir vakaras. Kumpienė pakvietė vyrą ir vaikučius vakarienės.

Bet jie nesuspėjo susėsti prie stalo, kaip štai sturzgė Margis po stalu ir puolė prie durų.

— Nutilk, Margi, — sudraude ji šeimnininkas:

— Jonuk, pažiurėk, kas ateina. —

Vaikų neberekėjo daug raginti. Pri ploję raudonas noseles prie šalto stiklo, spoksojo į vakaro tamsą bet nieko nebuvo matyti. O Margis nerimsta.

Prieškambaryj pasigirdo svetimi, nedrąsus žingsniai. Kas tai grabaliojo sienomis, ieškojo durų.

— Juozuk, — tarė tėvas: — atidaryk svečiui duris. —

Juozuks nubėgęs pravėrė grinčios duris ir atšoko atgal išsigandęs. Prieš jį stovėjo žilas senelis, neregys žmogus.

— Garbė Jėzui Kristui, — lėtai tarė senukas.

— Per amžius, — atsakė Kumpienė.

— Ar tai tu, Baltrau? —

— Aš, aš. Bet sakykite, kur aš esu. Aš pamečiau tikrąjį kelią ir pats nenusimanau, kur atėjęs. —

— Čia Kumpėnas gyvena, — atsakė šeimnininkas.

— Ar Jonas Kumpėnas? Man iš balso taip atrodo. —

— Tas pats, Baltrau. —

Nudžiugo senukas pas gerus žmones patekęs. Dabar jau jisai neabejojo, kad jį nakvynėn priims ir pavalgydins.

Pavalgė visi vakarienės.

Senis Baltrus pasakojo, kas pasaulyje girdėti, kas mirė, kas ketina tekėti ir už ko.

Bet jaunutis Kumpėnukas vis su pasibaisėjimu žiurėjo į senuką, į jo viena visai išplėštą akį. Jos vietoje buvo tik gili duobė.

— Senuti, — paklausė neiškentęs Juozukas: — kas gi tau akį išplėšė? —

— Mano suneli, tai buvo baisus atsitikimas. —

— Kas-gi, ar plėšikai užpuolę sužeidė? — paklausė Jonukas.

— Taip, vaikeli: ten buvo plėšikai, bet ne tokie kaip tu manai. —

Visi su dideliu žingeidumu sužiuro į senuką. Jis tai jausdamas, kiek nuraušo.

— Sunku man, vaikeliai, savo jaunųjų dienų kvailystes ir kaltes pasakoti. Jau šešiasdešimts trys metai kaip netekau akių. Ir tai mane Dievas nubaudė Teisingas, Viešpats, teisingas... —

Senukas kurį laiką negalėjo kalbėti, tik ašaras braukė.

— Aš buvau tuomet dvylikos metų, — tęsė nusiraminęs. — Mano tėveliai, Dieve, duok jiems Dangų, buvo labai geri, kaip ir judviejų, vaikučiai, tėveliai. Aš gi vienturtis motinėlės sunus buvau labai padykęs.

Maloniausiu tuomet mano užsiėmimu budavo karstyti po medžių šakas, draskyti paukštelių lizdus, mėtyti ir kankyti paukštelius. Keletą kartų tėvelis man diržų davė, bet negelbėjo, — aš vis į mišką bėgdavau.

Vieną kartą, kaip šiandie atsimeņu, pamačius motinėlę amžiną atilsį, kad aš su dygliais paukšteliams akis badau, visą dieną nedavė už bausmę valgyti, smarkiai subarė. “Baltruk, pasakė ji man, jeigu nesiliausi paukštelių kankinęs, jeigu vis toks žiaurus vaikas busi, Dievas tave nubaus.” Bet aš savo motinėlės perspėjimų nepaklausiau. Nu sikaltau ir prieš ją. Ir todėl teisingas Dievulis nubaudė mane.

Vieną šventą dieną išėjo abudu tėveliai bažnyčion, o man įsakė pasilikti namų sergėti. Man to tik reikėjo. Užrakinau duris ir pats į mišką. Pavymui išėmiau apie penketą strazdų lizdelių. Bet štai pamačiau aukštai ažuole didelį nepažįstamų man paukščių lizdą. Nieko nelaukdamas, įkopiau į pat viršunę. Žiuriu, lizde didoki kumpasnapijai paukščiukai tupi išsigandę. Aš paėmiau vieną iš lizdo ir palėkdinau. Nupuolė nabagas ant šakų klykdamas. Imu antrą. Bet štai suūžia ties mano galva senių paukščių sparnai. Pakė-

liau galvą pažiūrėti, kas per vieni. Bet nesusėpėjau. Pajutau, kad aptemo man akys, kad aš rituosi — puolu šakomis žemyn. Mano laimei ažuolas buvo labai šakotas iki pat žemei. Per šakas nusiritau ir smarkiai susitrenkiau į žemę. Kaip ilgai gulėjau, — nežinau. Tik pabudau pas tėvelius grinčioje. Bet tas mano išbudimas pilnas buvo skausmo. Viena mano akis pasiliko ant sker nagio paukščio kojos, o antra taip buvo sužeista, kad ir ji į porą savaičių apako. Mažai kas žino tą mano gyvenimo įvykį ir jums, vaikučiai, papasakojau tik tam, kad nebutumėte net nei paukšteliams žiaurus.

Dievas, kaip matote, net ir čia ant žemės smarkiai nubaudžia kaip mane už padarytus žiaurumus. —

Nutilo senis Baltrus. Jo baisi veido išvaizda geriausiai vaikams paliudijo, kad jisai teisybę sako.

Pasižiūrėjo Juozukas su Jonuku viens į kitą, nuleido akis.

Bet mořina jų žvilgsnį suprato.

— Girdėjot, vaikeliai, — pasakė ji: — kas atsitiko šiam senukui. Kiek kartų judu draudžia blogai nedaryti, buti gailestingiems, o judu vis lizdelius drąskydavote. Bet jau daugiau nedarysite taip? Ar ne, suneliai? —

— Nedrąskysime lizdelių, — ir aš prašysiu Dievulio, kad judviejų nebautų. —

Daug metų praėjo, bet Juozukas su Jonuku laikė duotąjį motinėlei pažadėjimą ir išaugo į gerus žmones.

Bitikas.

Katalikų Pasaulys.

Francija. Musų gaunamieji francuzų katalikiškieji laikraščiai daug rašo apie katalikų kovą už savo laisvę. Kai kurie net įvedė atskirą skyrių užvardinę: "tikybinis karas Francijoje". Tame skyriuj paduodama katalikų Francijoje judėjimas, jų susirinkimai, nutarimai, protestai, aukštesniųjų Bažnyčios Vadų kalbos ir t. t. Iš įvairių Francijos dalių telpa čia tasai už savo laisvę kovos atbalsis. Tukstančiai žmonių vis naujose ir naujose vietose dedasi prie kuriamos Francijos Katalikų Federacijos. Iš viso matyti, kad Francijos katalikai pasiriję nepasiduoti socialistų valdžiai tikėjimo dalykuose, kad jie pasiriję iškovoti sau sąžinės, mokslo laisvę, lygias teises su visais Francijos piliečiais.

Perpignan'e teismas nubaudė už prakalbų pasakymą prieš Herrioto antikatalikišką politiką du kunigus po 300 frankų bausmės. Teismo rumuose buvo prisirinkę daug žingeidžių pasiklausyti. Čia įvyko trukšmingas posėdis. Kuomet kaltinamųjų advokatas kalbėjo teisindamas kunigus, pakilo publikoje entuziazmas, šauksmai. Teisėjas tuomet liepė visus prašalinti ir nubaudė kunigus Ferd. Izardą ir Julijų Pury po 300 fr. Bet išėjusius iš teismo rumų tuodu kunigų minia stačiai ant rankų nešiojo, kaipo tikėjimo gynėjus prieš socialistinę valdžią.

Syrija (Azijoje). Beirut'oje yra rytų apeigų kunigų seminarija. Ji yra viena seniausių toj šaly. Per paskutinį dešimtmetį nieko nebuvo girdėti apie

tos seminarijos veikimą, karas sutrukdė. Dabar išleistas minėtos seminarijos metraštis duoda šiek tiek žinių. Prieš karą čia mokinosi 75 auklėtiniai. O dabar tik 40. Nuo 1846 m. t. y. nuo įsteigimo metų iki šių metų iš tos seminarijos išėjo trys patriarkai, keturi vyskupai ir arti 200 kunigų įvairių rytinių apeigų. Seminariją veda Jezuitai iš Lugduno provincijos.

Amerika. Suvienytų Valstijų katalikų metraštis 1925 metams paduoda įdomių žinučių apie katalikų augimą toj šalyj. Per 1924 m. Katalikų skaičius padaugėjo Amerikoje 94.241. Nors ne iš visų vyskupijų yra paduota paskutinės statistinės žinios, bet sulyg turimųjų skaičių katalikų Suv. Am. Valstybėse 1925 m. pradžioje buvę viso 18.654.028.

Pereitais metais įsteigta 138 naujos parapijos. Iš viso parapijų dabar yra 17.284, kurias aptarnauja 23.697 kunigai. Per pereitus metus kunigų skaičius padaugėjo 538.

Labai malonus apsiereiškimas, kad parapijų mokyklų skaičius irgi auga. Vienais pereitais metais katalikai pastatė 144 papines mokyklas. Jose mokinasi 2.038.624 mokiniai. Klierikų skaičius taipgi paaugėjo žymiai, butent 2.017 daugiau negu pereitais metais. Dabar iš viso klierikų esą 11.345.

Pereitais metais buvo Suv. Am. Valstybėse 17 arkivyskupų. Mirus Cinnati arkivyskupui, pasiliko tik 16. Viso vyskupų yra 101. Pereitais me-

tais buvo 99. Įsteigta nauja greko-rutėnų vyskupija Pittsburgė. Vyskupu paskirtas J. M. C. Bočačėvski. Jisai turi valdžios ant visų greko-rutėnų apeigų katalikų visose Amerikos vyskupijose.

Francija. 10-tas tarptautinis kat. es perantistų Kongresas įvyks šiemet Paryžiuje 13-16 rugpiučio dieną. Svarbiausioji tema Kongreso busianti "Katalikų spauda pasaulyje". Daug šalių jau yra Kongreso komitetui pranešę reikalaujamas žinias. Kongreso metu bus vartojama tik viena esperanto kalga.

Madagaskaras. (Afrikoje). Katalikų skaičius Madagaskaro saloje smarkiai auga. Šiais metais įšventinama net devyni madagaskariečiai kunigais. Dar nėra pilnai šimto metų kaip katalikų Bažnyčia pradėjo Madagaskare įsigventi. 1829 m. buvo atdaryta provincija, 1843 — nepriklausomoji prefektura, 1848 m. buvo pakelta į apaštalinį vikariatą. 1913 m. Madagaskaras buvo pavesta aprupinti tėvams Jezuitams. Katalikų tuomet buvo 80.000. Nuo 1915 m. Katalikų skaičius pradeda smarkiau augti. Dabar jau yra 111.000 katalikų. Jie turi 506 bažnyčias ir koplyčias; klierikų kunigų Seminarijoje mokinas 51. Turi įsteigę 120 mokyk-

lų. Jose mokinas 12.380 mokinių. Perretais metais išklaudyta 655.000 išpažinčių, išdalinta 1.310.000 komunijų. Bažnytinis augimas ir susipratimas Madagaskaro katalikų tarpe didėja.

Islandija. Iš Islandijos sostinės Reykjavik sesuo Klemencija nuo Jėzaus rašo viename laikrašty apie katalikų gyvenimą Islandijoje. Nuo reformacijos laikų Islandiečiai labai pamažu grįžta prie katalikų tikėjimo. Tiktai paskutiniaisiais laikais pradėjo kiek daugiau rupintis tiesos pažinimu. 1924 m. buvo dešimts atsivertimų iš protestantų į katalikų Tikėjimą. Jų tarpe žymus Islandiečių poetas Steponas de Hvitadal. Seserys turinčios Reykjavike bažnytėlę ir mokyklą. Joje mokinas 120 mokinių. Jų tarpe tiktai 20 katalikų.

Lietuva. Kanados laikraščiai praneša, kad Lietuvos pasiuntinys prie šv. Sosto pareiškęs, kad pakilusieji gandai buk Lietuva pertraukė santykius su Šventuoju Sostu yra neteisingi.

Tos kalbos pakilo, kuomet Lietuva griežtoje notoje užprotestavo prieš padarytąjį Lenkijos konkordatą su Vatikanu. Nes tame konkordate paliesta ir Bažnytiniu žvilgsniu išrištas be Lietuvos sutikimo Vilniaus katalikų valdymo klausimas.

Ž I E D E L I A I.

Dievo Apveizda.

(Tęsinys).

Tada ir mano auklętoja pasidarę kiek geresnę kuomet parnešdavau pinigų. Paskui ji pavelijo man lankyti aukštesniąją mokyklą tuo pačiu laiku, nes daugiausiai dirbdavau tokiomis valandomis kada klesų neturėdavau. Tai buvo mano linksmiausias laikas. Mokslas geriausiai sekėdavo už visas. Antrus metus baigiant net butinai reikėjo geresnių drapanų pirkti, bet mano auklętoja nenorėjo nei klausyti apie tai. Nepaklausiusi jos nusipirkau už visą savo mėnesio algą drapanas. Sužinojusi, kad aš taip padariau užpykusi išvarė mane, nors labai norėjau perprašyti, bet veltui. Paskui pasisekė surasti pigią vietą pragyvenimui. Budama mylima visų klesų draugių jos man pagelbėdavo, taip ir pabaigiau antrus mokslo metus.

“Šioje mokykloje turėjau vieną labai gerą draugę, kuri buvo katalikė. Nuo jos aš daug išmokau apie katalikų tikėjimą. Jos pasakojimai apie katalikų tikėjimą mane lyg žavėte užžavėdavo ir nepaprasta jėga lyg traukte traukė mane prie jo. O ypač kuomet ji pradėdavo pasakoti apie gerumą Dievo Motinos dėl mūsų, Jos rūpestį apie mus, ir pagelbą mums, dažnai man ašaros pasirodydavo ant veido. Taip pat girdėdavau garsių ministerių kalbų niekinančių katalikų tikėjimą, ir prioro-

dinėjant protestonų šventumą. Kuo daugiau aš išgirdavau jų pamokslų, tuo daugiau pradėjau neapkęsti protestonų tikėjimo, ir daugiau pradėjau stengtis pažinti katalikų tikėjimą, nors daug klausimų stovėjo prieš mane, bet vienok tvirtai tikėjau, kad katalikų tikėjimas yra vienas iš teisingiausių, nes su paprastu savo protu buvau persitikrinusi, nors ir mažai žinodama apie jį. Aš tik ieškojau progos kaip greičiau galėčiau likti katalikė. Iš kitos pusės pats protestonų tikėjimas mane vertė katalikų tikėjimą priimti. Ministeriai mokydavo kad Šventą Raštą reikia taip suprasti kaip tau Šventa Dvasia diktuoja. Aš sau manydavau. Jei Šventa Dvasia gali geriau įkvėpti, kaip reikia suprasti tikėjimo tikrumą. Bet mane traukė prie katalikų tikėjimo. Delto aš turiu sąžinės balso klausyti, kadangi man Šventa Dvasia diktuoja kaip reikia suprasti, kuris yra geresnis tikėjimas. Jeigu Šventa Dvasia įkvėpia kaip reikia suprasti ir išaiškinti Šventą Raštą, daug daugiau gali įkvėpti pažinti tikrą tikėjimą. Jeigu taip nėra tai jų mokinimas yra klaidingas ir tikėjimas netikęs. Iš visų atžvilgių esu tikra, kad katalikų tikėjimas yra šventas, bet visgi aš dar trokštu daugiau jo pažinti, jei man Dievas pavelys.

“Prieš užbaigimą mokslo metų, su

žinojau, kad aš turiu kitame mieste gana turtingą dėdę, bet jis didis tikėjimo priešas. Bėdos verčiama pasirįžau eiti prie jo, manydama gauti kokią nors pagelbą. Pinigų neturėdama pasirįžau pėsčia eiti prie jo, kuris buvo nuo mano miesto apie šešiasdešimts mylių. Ankstį išryto atsiseveikinau su savo mylimiausia drauge, kuri įteikė man gražią dovanėlę: ražančių ir švento Rašto knygutę, taipgi ji išmokino mane kaip kalbėti, ir pasakius, kad tai bus geriausias kelionės sargas. Pasiėmus kas kelionei reikalinga ir leidausi į tą tolimą ir pavojingą man kelionę.

„Jau buvo po pietų ir gana toli buvau nuėjusi, kuomet automobilius pasivijęs mane sustabdė. Trys vyrai jame buvo, ir visi išrodė turtingi. Vienas iš jų buvo apyseniš (apie keturisdešimts metų), kitas apie trisdešimts, o trečias apie dvidešimts metų amžiaus. Jaunasis tada švelniu balsu ir inteligentiškai užklausė manęs ar einu į tą miestą, nes ir jie važiuoja į tą miestą ir su mielu noru galėtų pavežti. Aš budama labai nuvargusi su džiaugsmu priėmiau pasiūlymą, nieko ypatingo nemanydama. Pavažiavus kaikurį laiką, pradėjo buti baugu ir neužsitikėti jais: girdėdama jų kalbas pradėjau pažinti, kas per vieni. Nusiraminsi kiek atmin dama iš Švento Rašto, jog Dievas visais rupinasi, ir lai buna Jo šventa valia.

„Kuomet privažiavo prie kryžkelio, kuris buvo netoli didelio miško tada sustojo ir visi išlipo iš automobiliaus. Jaunasis tarė švelinu maloniu balsu į mane: „Ar Tamsta sutiktumei

važiuoti prie mūsų ir apsigyventi ant kaikurio laiko su mumis?, nes mums butinai yra reikalinga tarnaitė. Aš tariu labai ačiu už gerą širdį ir sakiau, kad negalinti apsiminti dėl įvairių priežasčių. Paskui senasis tarė: „Ar tu žinai, kad mes esame gėbiausi pašto p'ėšikai ir turime daugiau turto negu mums reikia. O tu nori, ar ne, turi važiuoti su mumis.“ Tada išsiėmė revolverį ir tarė man: „Jei nenori važiuoti su mumis tai čia pat žusi toje valandoje.“ Matydama, kad jau man nėra progos išsisukti iš jų nagų, sutikau važiuoti su jais, manydama gal aplinkybės suteiks progos išsigelbėti iš belaisvės. Paskui jie užrišo man akis pasuko automobilių į vieną pusę paskui į kitą pusę tai atgal, bet galų gale supratau, kad jie pasisuko į dešinę pusę ir pasileido visu smarkumu.

Kelios valandos jau galėjo prabėgti, kuomet jie sustojo tankiame miške“ ir jau buvo vakaras. Atrišo jie man akis ir pasakė, kad čia nakvosia, nes naktį labai esą sunku važiuoti per mišką, o dar jų stovykla esanti gana toli. Nors mano širdis buvo liudna, bet nudaviau linksma ir užsitikinti jiems; (gerai supratau kas manęs laukia.) Atidarę skrynę su valgiais ir išaiškinę kur kokie valgiai ir gėrimai esą pavedę man visą virtuvę. Jie norėjo pagelbėti man stalą parengti, bet aš prašiau jų, kad jie pavelytų man vienai viską surengti. Paskui pasiuntė atnešti po stiklą vyno, ir pasirįžo, kad šiandieną daug negersia tik po porą stiklų. Atnešiau visiems po stiklą ir pati

sau turėjau atsinešti. Bet ką aš išgalvojau padaryti? Įpyliau mažą dalelę vyno į antrus stiklus o paskui pripyliau tvirčiausio spirito pilnus stiklus, o sau su vandeniu susimaišiau. Pirmiausiai pradėjau juos raginti gerti, žinoma man teko pirmiausiai išgerti, ir išgėrusi nudaviau pusiau girta, visi labai nudžiugo. Kuomet jie išgėrė visi ėmė džiaugtis, kad mano vynas atneštas esąs daug gardesnis negu kada buvęs. Neužilgo visų galvos pradėjo į šalis kraipytis ir sumigo. O aš pasiėmusi savo daiktus ir pasileidau bėgti miškan į šiaurę. Bėgau ir bėgau koliai spėkų turėjau, nieko nebijoju, titik ištrukusi iš žiaurių žmonių rankų, o žvėrių tai nebijoju. Budama gana toli nuo jų tankiame krume nakvynę apsirinkau.

Kuomet pabudau jau saulės spinduliai pradėjo veržtis pro medžių vir-

šunes ir rodė karštą dieną. Per visą dieną klajoju ir niekur miško galo negalėjau rasti. Diena buvo karšta; troškimas kankino, o vandens niekur nebuvo galima rasti, tappat ir valgio. Kitą dieną buvau jau visai nusilpnėjusi ir mažai eiti begalėjau. Po pietų beidama spėkų netekusi parvirtau ir jau laukiau mirties. Pasiėmusi ražančių kalbėjau ir prašiau tos geros Dievo Motinos, kad ji man duotų nors progą katalike numirti, kad kas nors mane apkrikštytų, sakau kaip aš bučiau laiminga. Taip man besvajojant lyg užsnudau, lyg kitame sviete atsiradau. Paširodė man prieš akis puiki jauna moteriškė ir tarė: "Kalbėk ražančių su manimi." Aš rodos kalbėjau balsiai, bet ji patylomis. Kuomet pabaigėva kalbėti ražančių Ji vėl tarė: "Buk rami busi išgelbėta". Taip pasakiusi ir pranyko.

(Bus daugiau).

KAS GIRDĖTI PAS MARIJONUS?

Tenka pasakyti, kad pas Marijonus naujienos yra geros. Jų Naujokynas Marian Hills gyvuoja gerai ir vis naujų kandidatų atsiranda. Pasirodo, kad ne vien tik mergaitės gali buti kilnios širdelės ir visą savo gyvenimą pašvęsti Dievo garbei, bet ir vaikinių ir vyrų tarpe kilnios širdies asmenų kaskartą vis daugiau atsiranda. Pirmais gyvavimo metais Marijonų Naujokynas Amerikoje šioj naujoj vietoj turi devynis naujokus ir penkis bandinius. Iš įvairių Amerikos vietų, o ypač iš Rytų plaukia jaunų vyrų

po 19, 20 metų amžiaus prašymai priimti juos į Vienuoliją.

Jaučiama tikra Dievo palaima. Susiburusios naujos proto ir organizuotės ieigos apie Marijonus, tai didelė mūsų išėivijai viltis, kad mūsų tikybiniai ir tautiniai siekiai ir troškimai nenueis niekais. Ko daugiau Marijonai paiegs išauklėti ir išmoksinti naujų mūsų išėivijai vadų, tuo toliau bus nuo Lietuvių Tautos Amerikoje pavojus išnykti svetimoje juroje.

Užuomazga tam dideliame ir numa-

tomam darbui sistematiniai ir nuolatos daroma. Ir ačiu Dievui, Marijonų pastangos nenuėina niekais.

Kuomet buvo statyta praeitais metais Marijonų Naujokynas — Marian Hills, tuomet dar buvo perdrąsu galvoti, kad štai tie dideli rumai jau pirmais metais bus permaži tiems, kuriuos Dievas pašaukė į vienuolinį luomą, į Kunių Marijonų Kongregaciją. O ištikrųjų jau taip pasidarė.

Kadangi tame pačiame Naujokyne reikia turėti sava mokykla, koplyčia ir svečiams atskiras kambarėlis, o kuomet bus vienuolyne gyventojų daugiau, tai atskiras ligoniams kambarėlis ir knygynas, suprantama, kodėl jau šiais metais pradedama galvoti, kad reikėtų butinai bent laikiną koplytėlę pasistatyti, kad tuo budu kambarių trukumą užpildžius.

Toji laikina nors murinė koplytėlė daugiausia nekainuotų, apie du tukstančių dolerių, tik, žinoma, išleidus Marijonams keliasdešimts tukstančių Naujokyno pastatymui ir tie p o r a tukstančių dabar jiems dideli pinigai. Pas Anglus Anglijoje ir Amerikiečius Amerikoje yra paprotys svarbesniuose, kurios vie-

nuolijos reikaluose ieškoti per laikraščius geradarių, kokio vieno kito dalyko fundatorių. Norintiems Lietuviams panašiai pasitarnauti savai įstaigai, galima būtų pasiūlyti įtaisyti Marijonų Naujokynui Marian Hills laikiną koplytėlę už \$1,500 ar už \$2,000 dolerių. Tie pinigai eitų vien medegos nupirkimui. Darbą beveik visą atliktų patys Broliai Marijonai. O jeigu jau šiais metais nepasisektų pasistatyti atskirai bent tos laikinos koplytėlės, tai jau kitais metais, iš viso ko matyti, kad teks didesnių planų užsibrėžti.

Dabar pasigarsinantieji kandidatai beveik visi nori būti išėję mokslus kunigais. Į pasaulinius brolius dar nedaug stoja. Greičiausia nežino, kad Marijonai priima irgi įvairius amatninkus: murininkus, kurpius, siuvėjus, kalvius, virėjus ir kitus nors nemokančius kokių amatų, bet turinčius sveiką protą ir kūną, o dar sveiką kilnią širdį pasišvesti visam gyvenimui Dievui tarnauti Vienuoliniame luome.

Su reikalais kreipkitės: *Rev. V. Kulikauskas, 2334 So. Oakley ave. Chicago, Ill.*

Klausimai ir Atsakymai

Užsimerkimas.

KLAUSIMAS. Ar galima būti bažnyčioje užsimerkus?

Kiti turi tokį paprotį, jogei visą lai-

ką išbuna užsimerkę, tai negaliu suprasti, ar tai iš maldingumo, ar ką.

Kareivis iš Tifliso.

ATSAKYMAS. Bažnyčioje užsimer-

kus buti galima; nei kokio nusikaltimo nėra, tik negalima miegoti. Jeigu kas iš pamaldumo primerkia savo akis, o kartais net visai užsimerkia, kad galėtų geriau savyje susitelkti ir nuoširdžiau pasimelsti, suprantama, tai pagirtinas paprotys. Bet jeigu užsimerkia tam, kad sau ramiau pasnausti, kad nepamatyti širdį pagaunančių bažnytinių iškilmų, kad neišgirsti sakomo pamokslu, aišku, bus negera.

Keiksmų versmė.

KLAUSIMAS. Delkc 'Naujienu' skaitytojai taip išmokę labai keikti ant Bažnyčios, kunigų, kad sunku net klausyti ir jie retai į bažnyčią šventą dieną ateina, nors sakosi esą geri katalikai?

K. T.

ATSAKYMAS. Su kuo, Brolau sutapsi, tokis pats patapsi. Jeigu su vagimis susidėsi — vagis liksi, jei su palaidunais, pats pasileidęs paliksi, o jeigu keikunais ir šv. Tikėjimo niekintojais susibičiuliosi, tokis pats liksi. Bėgas laikraštis, — tai vagis namuose; geras — tai geriausias draugas. Norėdamas tuos keiksmus pataisyti, pasirujink vieną dievių laikraščių skaitytojams įkalbėti, kad jie skaitytų ir remtų katalikiškąją spaudą, o pamatysi, kaip jie greitai pasitaisys.

Senasis Įstatymas.

KLAUSIMAS. Ar Mozė pats parašė Senojo Testamento knygas, ar kas kitas? Jeigu jisai pats, tai kas jam padavė visas tas žinias iš taip žilos senovės?

A. S. iš Cicero, III.

ATSAKYMAS. Visas Senasis Įstatymas yra surašytas daugelio Dievo įkvėptų žmonių. Mozė surašė svarbiausią jo dalį, pradžia, butent, Pentateuchą, arba penkias Mozės knygas. Tos penkios Mozės surašytos knygos priklauso prie šv. Rašto istorijos knygų. Be Mozės istorijos knygų dar yra šešiolika kitų rašytų istorinių knygų, taip-gi septynios liečiančios dorą ir septyniolika pranašų knygų. Žinias apie žiląją senovę Mozė ėmė iš dviejų šaltinių: iš žmonių padavimo ir iš Dievo apreiškimo.

Palaimintas Dievas.

KLAUSIMAS. (Katalikai bažnyčioje po palaiminimu šv. Sakramento kalba: "Palaimintas Dievas" ir tt. Ar tai reiškia, kad žmonės ir Angelai Dievą laimina, ar kitaip? A. S. iš Cicero, III.

ATSAKYMAS. (Trumpi tie atdusiai ir garbingos maldelės tai mūsų dėkingumo pareiškimas Dievui už Jo malones. Žmonės nei Angelai laiminti Dievo negali, Dievas yra palaiminimo ir laimės šaltinis, bet mes viens kitą raginame džiaugdamosi garbinti, gerbti, mylėti V. Dievą.

Kunigų Nesutikimas.

KLAUSIMAS. Kodel vienoje parapijoje nesutinka du kunigai? Juk jiedu Dievo tarnai? A. Macieka.

ATSAKYMAS. Kad jiedu yra Dievo tarnai, tą mes žinome, bet kodel jiedu viens su kitu nesuteikia, reikėtų jų pačių paklausti. Manome, kad Tamstai vietoje tas dalykas lengviau sužinoti.

Lietuvos Žinios.

Naujas monetų įstatymas. Ministrų Kabinetas kovo 6 d. be kita ko, priėmė monetų įstatymo pakeitimą, kuriuo sidabro pinigai bus kalami 1, 2, ir 5 litų vertės. Vieno ir dviejų litų monetos turės 50% gryno sidabro ir svers atitinkamai 2, 7 ir 5, 4 gramų. Penkių litų moneta turės 80% gryno sidabro ir jos svarumas sieks 8 su viršum gr. Aukso pinigai bus kalami 50 litų monetomis. Viena moneta svers 8 su viršum gramų, iš kurių 7 su viršum gramų bus gryno aukso. Pelnas gaunamas iš monetų leidimo, skiriamas į tam tikrą valstybės išdo atsargos fondą.

Valstybės pajamų ir išlaidų buvo:

	mil.	litų
1921 m.: pajamų —	89	700
išlaidų —	89	600
1922 m.: pajamų —	137	800
išlaidų —	131	—
1923 m.: pajamų —	208	300
išlaidų —	206	880
1924 m.: pajamų —	220	600
išlaidų —	204	300
1925 metams numatyta: pajamų —	259	
milijonai 254 tukstančiai 513 litų ir tiek pat išlaidų.		

Pinigų siuntimo sutartis su Anglija. Nuo kovo 2 d. tarp Lietuvos ir Didžiosios Britanijos ir jos kolonijoms ir protektoratais kitose šalyse įvestas piniginių perlaidų pasikeitimas paskyrimo šalies valiutoj, pav., perlaidos iš Lietuvos Britanijos žymima svarais sterlingų, iš Britanijos Lietuvon — litais. Auk-

ščiausia suma vienai perlaidai nustatyta 40 svarų sterlingų (apie 1900 litų). Mokesnis: iki 3 svarų sterlingų už kiekvieną svarą arba jo dalį po 1 litą 20 centų ir kiekvieną sekantį svarą ir jo dalį po 60 centų.

Perėmimas iš Vokiečių gelžkelių. Vasario pabaigoje tam tikra Susisiekiimo ministerijos komisija pradėjo periminėti Vokiečių gelžkelius ir kitą turtą Klaipėdos krašte.

Lietuvos Bankas namus stato. Kovo 12 d. iškilmingai padėta namų kertinis akmuo ir įmuryta tam tikras raštas. Banko namai statomi Maironio ir Duonelaičio gatvių kampe priešais dabartinį banką.

Kraustosi iš Klaipėdos vokiečiai. Klaipėdos vokiečių gimnazijos mokytojai, nenorėdami optuoti Lietuvos pilietybę, išsikėlė į Vokietiją. Gimnazijoj pasiliko dar du mokytojai.

Atidaromas popierio fabrikas. "Drobės" bendrovė žada įrengti Kaune popierio fabriką. Kai kurios mašinos jau yra gautos. Iki šiol ši bendrovė gamino įvairios rūšies medžg. rubams.

Klaipėdos pramonė kyla. Žemaitkiemiuose neseniai įsteigtas naujas vinių fabrikas. Dienos gamyba siekia 4 tonų vinių. Dirba 40 darbininkų. Klaipėdoj taip pat įsteigtas farmacijos ir kosmetikos preparatų fabrikas. Jų gaminiai jau vartojami Lietuvoj. Be to, įrengta nauji cikorijos ir dėžių fabrikai. Paskutiniajam dirba 200 darbininkų. Klaipėdos miesto skerdykloj

pernai papiauta daugiau kaip 20.000 gyvulių. Mėsa daugiausia skiriama ek sportui.

Žemės Banko paskolos. Iki šiol Žemės Bankas yra išdavęs 7.863.000 lt. paskolų. Paskolos teikiamos iš 6%, o naujakuriams tik iš 3%.

Didelis gaisras. Kovo 12 d. Kaune

Lukšio ir Daukšos gatvių kertėj sudegė didelis vaistų sandėlis keturių aukštų name. Sudegė visas ketvirtas namo aukštas. Gaisrą gesino aštuonias valandas. Vienas gaisrininkų begesindamas nukrito nuo stogo ir, sunkiai sužeidęs, ligoninėj mirė. Nuostoliai labai dideli.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmūgais sumūžam pinigais ir
Pardūdam Latvakarčia.